

דוח בגין הפרעה לתנועה

במקרה שיש אדום לבן בסמוך וחנה היכן שאין

מבוסס ע"פ פס"ד חנ 39003-07-14

עיריית הוד השרון נ שחר פרילינג

בית המשפט לעניינים מקומיים בכפר סבא

25 ביוני 2015 כבוד השופט עמית פרייז *נפסק לזיכוי

תיאור המקרה

הנאשם החנה את רכבו במקום שיש בו משום הפרעה לתנועה וגרם לכך שנמנעה תנועה דו סטירית במקום בו חנה על כך אפשר להוסיף שכלי רכב שבא להשתלב מהכביש הראשי ימינה לאותו רחוב ללא מוצא ויעקוף רכב החונה כפי שחנה הנאשם, עלול לעכב תנועתו של רכב הבא ממול ואולי חלילה להתנגש בו.

דברי השופט

טענה אחת מטענות הנאשם נמצאה ראויה בעיני והיא הטענה שבמקום קיים סימון אדום-לבן לפני המקום המדויק בו הוא חנה. הנאשם הבהיר שהקפיד לחנות לאחר שנסתיים סימון אדום-לבן ולא העלה על דעתו שמא קיים איסור מסוג אחר במקום הספציפי שבו חנה. לענין זה חשוב להזכיר מושכלות יסוד בדבר עקרון החוקיות לפיו כל מה שלא נאסר על האזרח, מותר לו ועל כן כאשר אזרח מבחין באזור שבאמצעות תמרור בענין זה, סימון אדום-לבן, נאסר לתנועה, רשאי הוא להניח שכאשר תחום איסור זה מסתיים ניתן לחנות במקום כל עוד אין תמרור אחר אשר אוסר את החניה.

יש לזכור שהפרעה לתנועה איננה בגדר דבר מובן מאליו, בוודאי אף בנסיבות מקרה זה שהרי אף אני נדרשתי להסבירו של הפקח כדי להבין את ההפרעה לתנועה. לא ניתן לצפות מאזרח שיבין שבמקום שזה עתה הסתיים איסור חניה, החניה במקום מהווה הפרעה לתנועה, שהרי סימון אדום-לבן נועד בין היתר למנוע הפרעה לתנועה ואם הסימון לא נכלל באותו מקום, כיצד תתכן הפרעה לתנועה באמצעות החניה בו.

בנסיבות אלה, הגם שבדיעבד ניתן להבין שהנאשם חנה באופן מפריע לתנועה, לא ניתן להרשיעו בעבירה זו שכן סברתו בדבר איסור החניה במקום הינה סבירה בהתאם לסיום הסימון אדום-לבן והיעדר תמרור אחר האוסר את החניה.

הפרעה לתנועה בזמן שהכביש רחב מאד

ביהמ"ש לעניינים מקומיים בירושלים 1 נובמבר 2018

מדינת ישראל נ אהרן איכנטל –ח"נ 6581-08-17

בפני כבוד השופט דניאל מרדכי דמביץ

טענת הנאשם

הנאשם טען שחנייתו לא היוותה הפרעה לתנועה עקב רוחב הכביש שהוא רחב מאד. 10.19 מטרים ממדרכה למדרכה ולכן היה מקום לעוד 3 רכבים מקבילים שיכלו לנסוע זה ליד זה לעבור. החנייה בוצעה ביום שישי בימות הקיץ והכביש היה ריק כך שלא נגרמה בפועל הפרעה לתנועה.

דברי השופט בקיצור נמרץ – נפסק לזיכוי

א* בעניין התקיימות יסודות העבירה

העבירה המיוחסת לנאשם היא עבירה מופשטת הכרוכה בניתוח מצב עובדתי בסביבה הפיסית, על מכלול נסיבותיה. נוסח החיקוק ([תקנה 71\(1\)](#)) לתקנות) מתייחס להפרעה או עיכוב פוטנציאליים של התנועה ולא מוטל על המאשימה להוכיח הפרעה בפועל. הואיל ורוחב רחוב שבטי ישראל במקום הוא מעל 10 מטרים, המיועדים כאמור לשני נתיבים בלבד, קשה ביותר לטעון כי החניה מהווה הפרעה או עיכוב פוטנציאליים לתנועה.

לפיכך המאשימה הטילה את יהבה על התייחסות להפרעה לתנועה בעניין רכבים היוצאים מרחוב עידו הנביא אל רחוב שבטי ישראל.

מהות ההפרעה לתנועה היוצאת מרחוב עידו הנביא אל רחוב שבטי ישראל היא חניה בתחום צומת - עבירה לפי [תקנה 72\(א\)\(3\)](#) לתקנות. אלא שהמאשימה בחרה שלא לייחס לנאשם עבירה זו, לא מלכתחילה (בעת מתן הדו"ח) ואף לא בסיכומיה. בנסיבות של עבירה שהיא מן הקלות בעבירות מסוג חטא, סבורני שאין להחיל את [סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי](#) [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ואין להרשיע את הנאשם בעבירה שלא יוחסה לו מפורשות בכל מהלך ההדינות.

רוחב הכביש (רחוב שבטי ישראל), כמו גם טענת הנאשם שלא נסתרה לגבי התרחבות המדרכה השמאלית בהמשכו (לקראת הצומת) באופן המחייב את המתכוון לפנות שמאלה מרחוב שבטי ישראל לרחוב הנביאים לקרב את רכבו למרכז הכביש, מחלישים את הטענה שחנייתו של הנאשם בשמאל רחוב שבטי ישראל גורמת הפרעה לתנועה - גם לרכב היוצא מרחוב עידו הנביא לרחוב שבטי ישראל ואף אם בכוונתו לפנות שמאלה מרחוב שבטי ישראל לרחוב הנביאים.

ז. גם [תמרור אדום לבן](#) המסומן בקרבת מקום על שפת אותה מדרכה עצמה מחליש את תוקף האישום. במקרים כגון דא, מכלל לאו אתה למד הן. אם רשות התמרור סברה שיש לאסור מפורשות, בתמרור, את החניה במקום סמוך ביותר, הרי שאם לא עשתה כן בנקודת חנייתו של הנאשם, יש ללמוד כי באותה נקודה אין איסור על החניה

דוח הפרעה לתנועה הנבעה בעיקר בגין רכבים אחרים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב

תת"ע 5798-08-17 מדינת ישראל נ" טל קינג

לפני כבוד השופט טל סעדון 29 בינואר 2018

דברי השופט

אילו היה מוכח כי הנאשם החנה את רכבו במקום שיצר **כשלעצמו** הפרעה לזרימת התנועה היה מקום להרשיעו ללא היסוס בעבירה המיוחסת לו. בפועל לא זה מה שהוכח. הוכח כי בנתיב השמאלי של הדרך חנו שורת כלי רכב. העדה לא זכרה אם כלי רכב אלה חנו לצד אבני שפה **אדום לבן**, אם כי מתמונות שהציג הנאשם עולה כי כך הוא. במלים אחרות, הוכח כי כלי הרכב שחנו בנתיב הנגדי לנתיב בו חנה הנאשם עשו כן שלא כדין שכן אבני שפה אלה אוסרות, ככלל, עצירה או חנייה. כמו כן עולה מהתמונה המצורפת כי מה שהפריע לזרימה חופשית של התנועה לא הייתה העובדה שהנאשם חנה היכן שחנה אלא גם העובדה שבנתיב האחר חנו גם כלי רכב, כאמור שלא כדין, מה שהצר את רוחב הנתיב הפנוי והקשה על תנועה חופשית של כלי רכב....

כמו כן

עדת התביעה בהגינותה לא שללה את האפשרות כי מה שהפריע למעשה לזרימת התנועה לא הייתה העובדה שהנאשם בחר לחנות היכן שחנה אלא שילוב הגורמים של מקום חניית הנאשם עם חניית כלי הרכב בצדה האחר של הדרך, שלא כדין ובניגוד **לתמרוך 818**. כיוון שכך, מתקשה אני לקבל הנחה לפיה ראוי היה להאשים רק את הנאשם בעבירה בה הואשם בשעה שהוכח כי שורת כלי הרכב שחנו, לכאורה שלא כדין, בנתיב הנגדי לנתיב בו חנה הנאשם, תרמו באופן מהותי להצרת רוחב הדרך ולהפרעה לזרימת התנועה. זאת, יודגש, בשעה שלא הוכח כלל כי הנאשם חנה במקום אסור או מקום בו החנייה מוגבלת. בנסיבות אלה הבחירה בנאשם כאחראי בלעדי לגרימת העבירה יוצרת אי נוחות ופגיעה בתחושת הצדק. היא לוקה בשרירות מסוימת ובהיעדר רציונל ברור. יתר על כן, מכיוון שלא הוכח כי מעשה או מחדל של הנאשם הוא שגרם, באופן עצמאי ובלתי תלוי, להפרעה לזרם התנועה קיים

אי לכך נפסק לזיכוי מחמת הספק

חסימת נתיב בתוך יישוב

מבוסס על פי פס"ד תת"ע 3842-03-15

מדינת ישראל נגד טל חודורוב

ביהמ"ש השלום לתעבורה בעכו

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

הנאשם הואשם בכך שהחנה את רכבו באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה

נפסק לזיכוי

עקב כך שתמרור האיסור עצירה שהיה במקום המסומן בצביעת אבני שפה אדום לבן על המדרכה אינו חוקי עקב כך שלא עבר אישור על ידי המפקח על התעבורה ורשות תמרור המרכזית חיפה ואינו מופיע בתכנית התימרור ביישוב

בעניין הפרעה לתנועה טען הנאשם

"בישוב כפיר ברגע שיש כביש מעבר שמאפשר עמידה, קיים גם בערים, שיש מעבר מספיק יתכן וניתן בהתאם עדיין בתחום החוק לחסום נתיב אחד. זה לא דבר בלתי אפשרי. בישובים כפריים אני רואה את זה כל יום בהרבה מקומות. קשה להאמין שכל התושבים במקום מסוים עוברים על החוק וזה לא מטריד אף אחד" עוד טען שלא חסם נתיב נסיעה עקב כך שהדרך אינה מחולקת לשני מסלולים ורוחב הנתיב הוא 5.5 מטר

כמו כן העיד מזכיר היישוב כי ביישובים רבים נהוג להחנות את הרכב באופן כזה שיחסום חלק מהכביש והדבר אינו נחשב להפרעה לתנועה ועוד מספר המשפחות שהתגוררו במקום בעת מתן הדוח היה מועט ותנועת הרכבים במקום הייתה דלילה ובנסיבות אלה הנוכח כי הנאשם לא גרם להפרעה לתנועה